

Реферат на тему: "Анна Кареніна — героїня нашого часу"

Лев Толстой

Анна Кареніна —
героїня нашого часу
(за романом Л. Толстого
"Анна Кареніна")

Читаючи такі твори як "Анна Кареніна" Льва Толстого, чи "Пані Боварі" Флобера, ми задумуємось над тяжкою долею жінок, над змістом і ціллю їхнього життя. І хоча це дві, можна сказати, взаємо пов'язані речі вони часто не співпадають в нашому житті.

Осуджує, чи оправдовує Толстой Анну Кареніну? І як слід розуміти таємничі слова епіграфа: "Мне отмщение, и Аз воздам"? Невже страшна смерть —

заслужена кара цієї жінки, що до самого кінця залишається для читача чистою і прекрасною?

Герой трагедії не може бути людиною з нечіткими, роздрібленими почуттями. Людина з маленькими, почвертованими почуттями і компромісними думками не може охопити своїми чи думками, чи почуттями всю реальність і зачіпити саме основне, не може протистояти цілому світу, висуваючи до нього високі вимоги, ціною власного життя, не може показати справжнє нещастя багатьох людей. Це і зробила героїня Толстого — Анна. Своєю любов'ю вона хотіла охопити весь світ. І холодний, жорстокий світ, який оточував її, не прийняв її світлу любов.

В образі Анни, Толстой показує чарівну аристократку, а перш за все, ніжну, жіночну жінку, з сумними очима, що просили автора розгадати загадку людського життя.

Дружина Толстого — Софія Андріївна записала слова автора: "Он говорил, что задача его сделать эту женщину только женственной и невинной". Тим самим він якби погоджувався з роздумами Анни: "Я не виноватая в том, что Бог меня сделал такою, что мне нужно любить и жить..."

Зустрівшись з Вронським у вагоні в Анни було відчуття бурі в її життя — передчуття "забороненого" щастя. В ній кипіла сила життя, а таке бажання справжнього життя, було рівносілля цій бушуючій бурі.

Треба сказати, що Толстой розвиває в "Анні Кареніній" одну із основних тем своєї творчості, тему відчуження світу від людини і велике бажання людства — бажання присвоєння всього світу людині. Анна Кареніна була готова полетіти назустріч всьому світу. І зрозуміло, що любов, яка виникла в світлій душі, Анна була готова подарувати цілому світу. Любов Анни висока і прекрасна, бо в ній відчувалась потреба життя і любові до всіх взагалі, і кожного окремо.

Та Вронський і Анна своєю любов'ю убили її. Лиш починаючи свою любов, вони

миттєво починали знищувати її. Любов Анни була самим життям. Але і ця любов була самою смертю. Невже це означало, що смерть прикинулась життям? Так, вона це вміє робити. І було зрозуміло, що любов Анни і Вронського просто була приречена на крах. Хоча сама природа покликала Анну до кохання. І, водночас, та сама природа осуджує її за любов, що жила в душі Анни.

Не треба забувати, що переживання Анни за її почуття, за її совісність, її готовність осудити себе — водночас протестом проти цього. Між почуттями Анни і думками Толстого проходить границя, яка пролягає через весь роман: границя між відношенням Толстого до Анни і його відношенням до брехні і зла, в які вона ввійшла і в своїх почуттях до Кареніна, і в почуттях до Вронського.

І в цей час від неї відвертається весь світ. І небо, і сонце, і зелень осуджують її...

На жаль саме любов Анни убиває її. Не знайшовши щастя з своїм чоловіком, вона прагне побачити його з Вронським, але знову і знову розчаровується. Вронський — людина не для сімейного життя, а тим більше для справжньої любові. Так як і Каренін, він не є людиною, щоб жила заради людей. Але Анна усвідомлює це тільки згодом. Розчарувавшись в житті і в коханні, Анна не може знайти себе в житті і бачить вихід тільки зробивши такий відчайдушний крок — крок до смерті. Треба сказати, що не кожна людина готова гідно дивитися в очі смерті, не кожна може залишити дітей, та й взагалі життя. В образі Анни, на мою думку, Толстой показав жінку, що кинула виклик світу в якому вона жила, яка відкрито "крикнула" про свої почуття.

На жаль у наш час є дуже багато жінок з долею Анни Кареніної. І треба сказати, що завжди людська душа буде прагнути до щастя, а основне, до взаємної любові, та дуже рідко вона буде знаходити. І ми можемо твердо сказати, що Анна Кареніна є героєм нашого часу, вона є поштовхом до боротьби за свою любов, своє щастя.